អង្គការភាពជាដៃគូអប់រំនៃអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល
របាយការណ៍សង្ខេបអំពី
សន្និសីទជាតិលើកទី៦៖ បរិវត្តកម្មវិស័យអប់រំ

កាលបរិច្ឆេទ៖ ថ្ងៃទី០៧ និង ថ្ងៃទី០៨ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៥

ទីកន្លែង៖ Factory Phnom Penh

ចំនួនអ្នកចូលរួម៖ ១៩៥ នាក់ ស្រី ៧២នាក់

សេចក្តីផ្តើម

សន្និសីទជាតិលើកទី៦ បានរៀបចំឡើង ដើម្បីបន្តពង្រឹងបន្ថែមលើលទ្ធផលនៃសន្និសីទជាតិមុនៗ ដោយផ្តោតលើការពិភាក្សា និងសកម្មភាពស៊ីជម្រៅជុំវិញប្រធានបទស្តីពី លទ្ធផលនៃការសិក្សា យេនឌ័រ និងបរិយាបន្ន និងការសិក្សាពេញមួយជីវិត។ វេទិកាកិច្ចសន្ទនានេះ ប្រមូលផ្តុំនូវអ្នកបង្កើតគោលនយោបាយ អ្នកអប់រំ មន្ត្រីអប់រំនៅថ្នាក់ក្រោមជាតិ អង្គការសង្គមស៊ីវិល និងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ដើម្បីរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រ អំពីរបៀបធ្វើឱ្យការអប់រំកម្ពុជាកាន់តែមានបរិយាបន្ន និរន្តរភាព និងផលជះជាវិជ្ជមាន តាមរយៈកិច្ចពិភាក្សា និងបទបង្ហាញតាមប្រធានបទ ដែលមានការចូលរួមពីអ្នកជំនាញជាតិ និងអន្តរជាតិ អ្នកបង្កើតគោលនយោបាយ និងអ្នកអនុវត្តផ្ទាល់ក្នុង វិស័យការអប់រំ។ កិច្ចពិភាក្សាទាំងអស់នេះ ផ្តោតទៅលើដំណោះស្រាយផ្អែកលើភស្តុតាង ការអនុវត្តល្អ និងវិធីសាស្ត្រសហការ ដើម្បីដោះស្រាយនូវបញ្ហាប្រឈមសំខាន់នានាដែលនៅក្នុងវិស័យអប់រំកម្ពុជា។

គោលបំណងនៃសន្និសីទជាតិលើទី៦នេះ គឺដើម្បីឱ្យភាគីពាក់ព័ន្ធមកពីមជ្ឈដ្ឋាននានា និងមានបទពិសោធន៍ផ្សេងៗគ្នាពី ដៃគូអនុវត្តថ្នាក់ក្រោមជាតិ រហូតដល់អ្នកមានឥទ្ធិពលលើគោលនយោបាយថ្នាក់ជាតិ ដើម្បីពិភាក្សាមានការយល់ស្របគ្នាអំពីបញ្ហាទាក់ទងនឹងគោលនយោបាយ និងស្វែងរកមធ្យោបាយនៃដំណោះស្រាយ និងសកម្មភាពដ៏មានសក្តានុពលពីតួអង្គសំខាន់ៗ និងអ្នកធ្វើការសម្រេចចិត្ត។

ប្រធានបទសំខាន់ៗនៅក្នុងសន្និសីទ

សន្និសីទជាតិលើកទី៦ បានផ្តោតលើចំណុចសំខាន់ៗខាងក្រោម៖

- ការវិភាគលើឫសគុលនៃបញ្ហា របស់លទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស
- កិច្ចពិភាក្សា ដំណោះស្រាយ៖
- ទី១៖ ការលើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់សាលារៀនដើម្បីពង្រឹងលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស
- ទី២៖ ភាពអាចបត់បែននៃការរៀនសូត្រសម្រាប់កុមារក្រៅសាលា។ ការពង្រឹងការអនុវត្តថ្នាក់បំប៉នសិស្សរៀនយឺត
- ទី៣៖ ការពង្រឹងជំនាញគរុកោសល្យ និងចំណេះដឹងនៃមុខវិជ្ជាបង្រៀនសម្រាប់គ្រូបង្រៀន។

- ទី៤៖ ការពង្រីក និងពង្រឹងការអប់រំកុមារតូច ដើម្បីឈានដល់ការសម្រេចស្តង់ដា
- ទី៥៖ ការគាំទ្រដល់ឪពុកម្តាយ និងការចូលរួមរបស់សហគមន៍
- ទី៦៖ ការជំរុញការអប់រំបរិយាបន្ន៖ ការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងបរិយាបន្នសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។

សង្ខេបចំណុចគន្លឹះសំខាន់នៃដំណោះស្រាយតាមប្រធានបទ

ចំណុចនៃការចាប់ផ្តើមដំបូង គឺផ្អែកលើវិធីសាស្ត្រផ្អែកលើដំណោះស្រាយ។ បញ្ហាត្រូវបានបង្ហាញ និងកំណត់ដើម្បីឱ្យសន្និសីទស្វែងរកដំណោះស្រាយ ក្នុងស្មារតីនៃការបង្កើតថ្មី ការសម្របសម្រួល ស្មារតីនៃកិច្ចសហការ និងសាមគ្គីភាព។ ប៉ុន្មានឆ្នាំចុងក្រោយនេះ យើងបានឃើញពីការកើនឡើងនៃការចូលរៀនរបស់កុមារនៅក្នុងសាលារៀន ដែលជាភស្តុតាងដែលបង្ហាញថាយុទ្ធនាការចុះឈ្មោះ និងអន្តរាគមន៍ផ្សេងទៀតមានប្រសិទ្ធភាព។ ក៏ប៉ុន្តែ បញ្ហាដែលត្រូវកត់សម្គាល់គឺការបោះបង់ការសិក្សា និងអត្រាបញ្ចប់ការសិក្សា។ នេះយោង ការវាយតម្លៃការសិក្សា ដែលបង្ហាញថាយើងមានបញ្ហាទាក់ទងនឹងលទ្ធផលសិក្សា។

ដំណោះស្រាយទី១៖ ការលើកកម្ពស់ប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ីរបស់សាលារៀនដើម្បីពង្រឹងលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្ស? (ការចូលរួមរបស់អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល សាលារៀន អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ឪពុកម្តាយអ្នកអាណាព្យាបាល និងសហគមន៍)

- មានទិដ្ឋភាពទូលំទូលាយនៃការអប់រំ/សាលារៀនជាប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ដែលរួមមានភាគីពាក់ព័ន្ធផ្សេងៗគ្នា ហើយភាគីពាក់ព័ន្ធទាំងនេះស្ថិតនៅក្នុងអន្តរទំនាក់ទំនង ហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ និងគោលនយោបាយ និងកម្មវិធី។ តាមទស្សនៈទូលំទូលាយនេះ យើងកំពុងជ្រើសរើសវិធីសាស្ត្រសង្គមទាំងមូល ដោយគូសបញ្ជាក់ពីការចូលរួមរបស់សហគមន៍ (កាលពីមុន យើងឃើញតែសាលារៀន គ្រូបង្រៀន ឪពុកម្តាយ និងសិស្សប៉ុណ្ណោះ)។ តួនាទីសំខាន់របស់នាយកសាលាជាអ្នកសម្របសម្រួលដើម្បីទាក់ទាញការចូលរួមយ៉ាងសកម្មរបស់មាតាបិតា និងសហគមន៍នៅក្នុងអភិបាលកិច្ចសាលារៀន ដែលជាតួនាទីកាន់តែធំសម្រាប់អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន ជាពិសេសជាមួយនឹងគោលនយោបាយវិមជ្ឈការនាពេលថ្មីៗនេះ។
- សម្រាប់រដ្ឋាភិបាល ក្រសួងត្រូវសម្របសម្រួល និងធ្វើការរួមគ្នា ដូចជា៖ ក្រសួងអប់រំ ធ្វើការជាជាមួយក្រសួងសុខាភិបាល សម្រាប់ផ្នែកសុខភាព និងអាហារូបត្ថម្ភ ប្រសិនជាយើងត្រូវថែរក្សាសុខុមាលភាពសិស្ស និងសូម្បីក្រសួងកំពុងធ្វើការលើវិស័យការងារក៏ដោយ ព្រោះការអប់រំត្រូវបានផ្សារភ្ជាប់ទៅនឹងការងារដែលទទួលបាន និងការងារសមរម្យ។

ដំណោះស្រាយទី២៖ ភាពអាចបត់បែននៃការរៀនសូត្រសម្រាប់កុមារក្រៅសាលា។ ការពង្រឹងការអនុវត្តថ្នាក់បំប៉នសិស្សរៀនយឺត។ ប្តូរតាមលំនាំពីការតឹងរឹង មកអាចបត់បែនបាន ដូចជា អន្តរកម្មរវាងការអប់រំផ្លូវកាយ និងការអប់រំក្រៅផ្លូវការសម្រាប់អ្នកដែលត្រូវបានទុកចោល។ វាជាការល្អក្នុងការក្រឡេកមើលបទពិសោធន៍ហ្វីលីពីនដែលពួកគេបានបង្កើតប្រព័ន្ធរៀនជំនួស (ALTERNATIVE LEARNING SYSTEM- ALS) ដែលវាបាន

បង្កើតសិស្សដែលបញ្ចប់ថ្នាក់បឋមសិក្សា និងវិទ្យាល័យដូចជា Manny Pacquiao ដែលជាអ្នកប្រដាល់ហ្វីលីពីនដ៏ល្បីល្បាញ។

ដំណោះស្រាយទី៣៖ ការពង្រឹងជំនាញគរុកោសល្យ និងចំណេះដឹងនៃមុខវិជ្ជាបង្រៀនសម្រាប់គ្រូបង្រៀន។ របៀបនៃការប្រើប្រាស់វិធីសាស្ត្របង្រៀនទំនើបក្នុងការរៀនកម្រិតថ្នាក់ដំបូង។ ការផ្លាស់ប្តូរតាមលំនាំ៖ សិស្សមជ្ឈមណ្ឌល- ការមើលឃើញសិស្សជាអ្នកសិក្សាសកម្ម មិនមែនជាអ្នកដែលនឹងគ្រាន់តែស្រូបយកចំណេះដឹងដែលផ្តល់ដោយគ្រូនោះទេ។

ការផ្តល់អាទិភាពដល់ការបណ្តុះបណ្តាលគ្រូ – ការបណ្តុះបណ្តាល (ដើម្បីកែលម្អការបង្រៀនគណិតវិទ្យា វិទ្យាសាស្ត្រ អំណាន និងការអប់រំឌីជីថល) ត្រូវបានផ្តល់ក្រេឌីតដែលនឹងបំលាស់ប្តូរ ទៅជាការលើកទឹកចិត្តសម្រាប់គ្រូបង្រៀន។ ការគាំទ្រក៏ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យផងដែរ ទាក់ទងនឹងការរិក្រឹតការ និងការចុះជួយជាប្រចាំ។ សម្រាប់ជំហានបន្ទាប់ វាជាការល្អក្នុងការស្វែងយល់អំពី៖

- ការគាំទ្រការសិក្សាទាក់ទងនឹងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ បរិក្ខារ និងឧបករណ៍
- ការអប់រំបំរែបំរួលយេនឌ័រ និងការអប់រំបរិយាបន្ន - ដើម្បីបំបែកបទដ្ឋានយេនឌ័រ និងគំរូដែលបង្កគ្រោះថ្នាក់ និងផ្សព្វផ្សាយតម្លៃនៃការគោរព សមភាពយេនឌ័រ និងការដាក់បញ្ចូលក្នុងសង្គម។
- ការអប់រំអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុដែលនាំទៅដល់សកម្មភាពដែលទាក់ទងនឹងអាកាសធាតុ។

ដំណោះស្រាយទី៤៖ ការពង្រីក និងពង្រឹងការអប់រំកុមារតូច ដើម្បីឈានដល់ការសម្រេចស្តង់ដា។ ការផ្លាស់ប្តូរនៃការគិតរបស់យើងទាំងអស់គ្នា។ យើងធ្លាប់មើលថាការអប់រំកុមារតូចគ្រាន់តែជាការអប់រំបន្ថែមដែលមិនចាំបាច់នោះទេ។ ប៉ុន្តែ ឥឡូវយើងចាត់ទុកវាជាផ្នែកមួយនៃការកសាងនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះដ៏រឹងមាំល្អនៃការអប់រំ។ យ៉ាងណាមិញ វាទាមទារឱ្យបង្កើតការអន្តរាគម និងកម្មវិធីផ្ទាល់ខ្លួនសម្រាប់កុមារដែលមានតម្រូវការពិសេស។ ជាឧទាហរណ៍៖ ការរៀនផ្អែកលើការលេងសម្រាប់កុមារដែលមានពិការភាព។

ដំណោះស្រាយទី៥៖ការគាំទ្ររបស់ឪពុកម្តាយ និងការចូលរួមរបស់សហគមន៍។ ការផ្លាស់ប្តូរនៃការគិតរបស់យើងទាំងអស់គ្នា៖ យើងធ្លាប់ចាត់ទុកឪពុកម្តាយ អ្នកអាណាព្យាបាលគឺជាគ្រូបង្រៀនដំបូងរបស់កូនៗរបស់ពួកគេ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះយើងទទួលស្គាល់ថាឪពុកម្តាយ អ្នកអាណាព្យាបាលគឺជាអ្នកសិក្សា ដូច្នេះហើយទើបយើងមើលឃើញពីសារៈសំខាន់នៃការមានកម្មវិធីអប់រំសម្រាប់មនុស្សពេញវ័យ និងការសិក្សាពេញមួយជីវិត។ ដូចនេះ យើងក៏ត្រូវបង្កើតអន្តរាគមន៍ជាក់លាក់សម្រាប់ឪពុកម្តាយ អ្នកអាណាព្យាបាល និងក្រុមគ្រួសារជាពិសេសសម្រាប់ក្រុមដែលងាយរងគ្រោះ ដូចជា ជនចំណាកស្រុក អ្នកដែលប្រកបរបរពេស្យាចារ ឬរស់នៅតាមផ្លូវ និងអ្នកដទៃទៀត។

ដំណោះស្រាយទី៦៖ ការជំរុញការអប់រំបរិយាបន្ន៖ ការលើកកម្ពស់សមភាពយេនឌ័រ និងបរិយាបន្នសម្រាប់ទាំងអស់គ្នា។

គំរូនៅក្នុងការផ្លាស់ប្តូរ៖ យើងធ្លាប់គិតពីយេនឌ័រ និងបរិយាបន្នគ្រាន់តែជាចំនុចបន្ថែម ឬការ ពិពណ៌នាដែលលំអិតដែលមិនសំខាន់។ ប៉ុន្តែបច្ចុប្បន្ននេះ យើងបានទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃការយល់ដឹងការបញ្ជ្រាបយេនឌ័រ និងបរិយាបន្នសង្គមនៅក្នុងការអប់រំ។ ហើយនេះត្រូវបានអនុវត្តនៅក្នុងវដ្តទាំងមូលនៃការស្រាវជ្រាវ ឈានដល់ការធ្វើផែនការ ការអនុវត្ត និងការត្រួតពិនិត្យនិងវាយតម្លៃជាដើម។ វាអាចត្រូវបានគេមើលឃើញនៅក្នុងហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធ ប្រសិនបើយើងបំពេញតាមស្តង់ដារWASH ប្រសិនបើមានផ្លូវជម្រាលសម្រាប់ជនពិការ។ វាត្រូវបានគេមើលឃើញផងដែរនៅក្នុងគរុកោសល្យនិងកម្មវិធីសិក្សា។ យើងក៏បានរៀនសូត្រដែរថា យើងត្រូវទៅដល់តំបន់ជនបទដាច់ស្រយាល រកមើលចំណុចប្រសព្វនៃយេនឌ័រ និងពិការភាព ចូលរួមជាមួយអ្នកដែលមានតម្រូវការពិសេស ហើយត្រូវដឹងថា បច្ចេកវិទ្យាគឺជាយេនឌ័រ។

ជារួម សម្រាប់ដំណោះស្រាយទាំងអស់ខាងលើ យើងមានការអនុវត្តល្អ។ ប៉ុន្តែ តើយើងធ្វើវាបន្ត និងពង្រីកការអនុវត្តល្អនោះដោយរបៀបណា? យើងត្រូវដោះស្រាយតម្រូវការសម្រាប់ការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានអប់រំ។ ហើយនេះជាការទទួលខុសត្រូវរបស់រដ្ឋាភិបាល។ ជាឧទាហរណ៍ ប្រហែលជារដ្ឋាភិបាលអាចគាំទ្រអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលដែលធ្វើការងារបានល្អ ប៉ុន្តែអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាលគួរតែរក្សាឯករាជ្យភាព និងស្វ័យភាព ព្រោះនេះជាបរិយាកាសសម្រាប់ការបង្កើតថ្មី។

អនុសាសន៍ និងការអំពាវនាវសកម្មភាពពីសន្និសីទ

1. រដ្ឋាភិបាល៖ បង្កើនការវិភាជថវិកា និងធនធាន ដើម្បីធានាបាននូវការរួមបញ្ចូលយេនឌ័រ ពិការភាព និងកុមារក្រៅសាលាខណៈពេលដែលការលើកកម្ពស់បរិយាកាសសិក្សាប្រកបដោយសុវត្ថិភាពសម្រាប់សិស្សទាំងអស់។
2. រដ្ឋាភិបាល និងអាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន៖ រួមគ្នាធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវហេដ្ឋារចនាសម្ព័ន្ធសាលារៀន ដើម្បីធានាថាសិស្សទាំងអស់មានលទ្ធភាពទទួលបានសម្ភារៈបរិក្ខារគ្រប់គ្រាន់ប្រកបដោយសុវត្ថិភាព ដែលគាំទ្រដល់បរិយាកាសសិក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព។
3. ក្រសួងអប់រំ និងក្រសួងពាក់ព័ន្ធ៖ គាំទ្រអ្នកអប់រំ និងបុគ្គលិកសិក្សាទាំងអស់ដោយផ្តល់នូវធនធានប្រកបដោយគុណភាព ដែលលើកកម្ពស់លទ្ធផលសិក្សា និងជំរុញវប្បធម៌អប់រំបរិយាបន្ន ។
4. អគ្គនាយកដ្ឋានអប់រំ
    - អនុវត្តក្របខណ្ឌវាយតម្លៃស្តង់ដារ ដើម្បីវាយតម្លៃលទ្ធផលសិក្សារបស់សិស្សឱ្យបានទៀងទាត់ និងធានានូវគណនេយ្យភាពនៅក្នុងស្ថាប័នអប់រំ។

- រួមបញ្ចូលការអប់រំអំពីការប្រែប្រួលអាកាសធាតុទៅក្នុងមុខវិជ្ជាស្នូល លើកកម្ពស់ការយល់ដឹង និងការយល់ដឹងអំពីបញ្ហាបរិស្ថានក្នុងចំណោមសិស្សានុសិស្ស។

5. សាលារៀន និងគ្រូបង្រៀន៖ បង្កើត និងពង្រឹងការអនុវត្តគោលនយោបាយ ដោយសហការជាមួយសិស្ស ដើម្បីបង្កើតបរិយាកាសគាំទ្រ ដែលលើកទឹកចិត្តដល់ការសិក្សា និងការលើកទឹកចិត្ត។
6. អាជ្ញាធរមូលដ្ឋាន៖ គាំទ្រការបង្កើតមជ្ឈមណ្ឌលសិក្សាពេញមួយជីវិត និងគំនិតផ្តួចផ្តើមបញ្ចប់ការប្រើប្រាស់ថ្នាំញៀនក្នុងសហគមនិងសាលារៀន បើកបរិយាកាសដែលជំរុញលទ្ធផលសិក្សា និងផ្តល់ធនធានអប់រំសម្រាប់ឱកាសសិក្សាសម្រាប់កុមារ និងមនុស្សពេញវ័យ។
7. ម្ចាស់ជំនួយ/ដៃគូ៖ វិនិយោគលើគំនិតផ្តួចផ្តើមអក្ខរកម្មឌីជីថលទូទាំងប្រទេស គម្រោងផ្តល់មូលនិធិដែលបំពាក់សាលារៀនជាមួយនឹងឧបករណ៍ចាំបាច់ និងការបណ្តុះបណ្តាលសម្រាប់លទ្ធផលសិក្សាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងការរួមបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យា។
8. អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងម្ចាស់ជំនួយ៖ ផ្តល់អាហារូបករណ៍ និងថវិកាសម្រាប់ការអភិវឌ្ឍន៍វិជ្ជាជីវៈគ្រូបង្រៀន សម្របសម្រួលការបណ្តុះបណ្តាលជាប្រចាំ និងការកែលម្អការអនុវត្តការបង្រៀន។
9. អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល៖ បង្កើតកម្មវិធីគំរូ និងមានវិសាលភាពសម្រាប់គាំទ្រកំណែទម្រង់វិស័យអប់រំ យកចិត្តទុកដាក់សិស្សដែលជួបការលំបាក កុមារក្រៅសាលា ដោយសហការជាមួយសហគមន៍មូលដ្ឋាន និងអាជ្ញាធរដើម្បីផ្តល់ការគាំទ្រ និងធនធានសមស្រប។
10. អង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល និងរដ្ឋាភិបាល៖ ពង្រីកសេវាការពារកុមារនៅក្នុងសាលារៀន អនុវត្តប្រព័ន្ធដែលអាចទុកចិត្តបានសម្រាប់ការរាយការណ៍ និងឆ្លើយតបចំពោះករណីអំពើហិង្សា និងការរំលោភបំពាន។
11. វិស័យឯកជន
    - បរិច្ចាគឧបករណ៍បច្ចេកវិទ្យា និងធនធានដល់សាលារៀន បង្កើនឱកាសសិក្សាឌីជីថលសម្រាប់សិស្ស និងគ្រូបង្រៀន។
    - បង្កើតភាពជាដៃគូជាមួយសាលារៀនដើម្បីបង្កើតកម្មវិធីបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈដែលស្របតាមស្តង់ដារឧស្សាហកម្ម បំពេញតម្រូវការការងារក្នុងស្រុក និងគាំទ្រក្រុមសិស្សដែលជួបការលំបាក
12. ស្ថាប័នសាសនា៖ តស៊ូមតិសម្រាប់គុណតម្លៃបរិយាបន្ន និងការពង្រឹងឥរិយាបថវិជ្ជមានក្នុងបរិបទអប់រំ តាមរយៈកម្មវិធីសហគមន៍ និងគំនិតផ្តួចផ្តើមផ្សព្វផ្សាយសន្តិភាពរវាងមនុស្ស និងមនុស្សសត្វ បរិស្ថាន។
13. យុវជន និងអ្នកមានឥទ្ធិពល៖ ដឹកនាំយុទ្ធនាការ និងគម្រោងការយល់ដឹងដែលផ្តោតលើចីរភាព និងសិទ្ធិអប់រំ ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធផ្សព្វផ្សាយសង្គម និងការចូលរួមសហគមន៍ដើម្បីបំផុសការផ្លាស់ប្តូរ។
14. ពិចារណាឡើងវិញនូវវិធីសាស្ត្រ ចំពោះការផ្តល់ហិរញ្ញប្បទានអប់រំនៅក្នុងការវិវត្តន៍ជាក់ស្តែងថ្មីៗនាពេលបច្ចុប្បន្ននេះ។

15. ពង្រឹងប្រព័ន្ធគាំទ្រក្នុងស្រុក ដើម្បីទប់ទល់នឹងការប្រែប្រួលនៃមូលនិធិពីខាងក្រៅ និងលើកកម្ពស់ការចូលរួមសហគមន៍ ជាដៃគូពេញលេញក្នុងការបន្តការសិក្សា។ លើសពីនេះ ស្តាប់ និងទទួលយកនូវអ្វីដែលកុមារបានលើកឡើងខ្លួនឯង អំពីដែលអាចជួយពួកគេឱ្យនៅក្នុងសាលារៀន
16. បង្កើតការច្នៃប្រឌិតថ្មីជាមួយនឹងអន្តរាគមន៍ប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពលើការចំណាយ ដែលដោះស្រាយដោយផ្ទាល់នូវកត្តាបោះបង់ការសិក្សារបស់សិស្ស។

ថ្ងៃពុធ ១២ កើត ខែចេត្រ ឆ្នាំរោង ឆស័ក ពុទ្ធសករាជ ២៥៦៨
ត្រូវនឹងថ្ងៃទី៩ ខែមេសា ឆ្នាំ២០២៥
រៀបចំដោយ
អង្គការ ភាពជាដៃគូអប់រំនៃអង្គការក្រៅរដ្ឋាភិបាល